

[Mølgaard]

det er netop med den baggrund, at vi synes, der er grund til kritik, og at vores glæde over disse lovforslags gang igennem tinget dog er noget forbeholden.

Men der er åbenbart nogle, der ikke kan få nok af socialhjælp eller statslig støtte til i forvejen veletablerede. Vi ser det, når vi kigger på de konkrete ændringsforslag, der er stillet fra forskellig side, og dér konstaterer, at det allerførste ændringsforslag til forslag til anlægslov for naturgasforsyning er et forslag fra konservativ side om at sikre, at man satser mere på at bringe gassen ned sydpå. Det er formentlig et forsøg på at sikre, at koncessionshaverne kan få mere ud af værdierne, end man måske har kunnet få ved at forhandle sig frem til de kontraktvilkår, man er nået frem til, skønt de egentlig forekommer gode nok.

Tanken om at lede gassen mod syd er noget, man egentlig må undre sig over er stillet som et konservativt forslag, for det forekommer at være en meget mærkelig måde at forvalte de nationale værdier på. Det er ikke sådan rigtig hensyn til de danske interesser eller de nationale interesser, det konservative hierarki udviser efter vores opfattelse. Jeg havde egentlig engang indtrykket af, at de konservative havde et motto om, at det gjaldt Gud, konge og fædreland, men der er rigtig nok nogle, der har tilføjet, at det også gjaldt millionærerne, og det er også blevet påstået, at hvis der kommer en interessekonflikt i hensyntagen til disse fire parter, vil det aldrig nogen sinde gå ud over millionærerne, hvis det står til det konservative folkeparti.

Jeg synes, at man har gjort ubetinget knæfald fra konservativ side over for monopolisterne og vore EF-partnere, og det er måske nok til glæde for den fælles energipolitik, men det er i hvert fald ikke til glæde for danske interesser.

Derfor må vi afvise de konservative ændringsforslag nr. 1 og 3.

Ændringsforslag nr. 2 kan vi støtte netop ud fra vores kritik af de koncessionsvilkår, man har forhandlet sig frem til fra regeringens side, som altså ikke var gode nok set med konservative øjne, men som set med retsforbundets øjne bestemt var for gode og for ringe for samfundsinteresserne.

Hvad endelig angår ændringsforslag nr. 4 til anlægsloven om naturgasforsyning, forslaget fra fremskridtspartiet om at etablere en

folkeafstemning; er vi i et vist dilemma, al den stund retsforbundet principielt nærer en absolut stor velvilje over for folkeafstemningstanken og gerne ser folkeafstemninger etableret på langt flere områder, end vi i praksis har kendt det her i landet. På den anden side mener vi, at dette isolerede element af en samlet energipolitik som naturgas eller ikke naturgas er for lille et delelement til at kaste ud til en folkeafstemning. Vi ønsker en samlet energipolitisk afgørelse, og dér mener vi, at centrum, tyngdepunktet, i denne energipolitiske stillingtagen ikke kan være naturgassen, men a-kraften.

Det er netop med henblik derpå, at retsforbundet forleden dag har fremsat et beslutningsforslag med et pålæg til regeringen om at udarbejde en alternativt energiplan, og vi håber, at forslaget får en god gang her igennem tinget. Vi mener, at når man har en samlet alternativt energiplan med og én uden a-kraft, er der noget at lægge ud til en folkeafstemning. Men ud fra vores principielle velvilje over for folkeafstemning vil vi ikke direkte stemme imod fremskridtspartiets forslag, men undlader at stemme desangående.

Når vi så kommer til forslaget til lov om varmforsyning, ser vi fra konservativ side ændringsforslag om at give forsyningsselskaberne en stilling, som vi mener er en for fremskudt stilling. Vi mener bestemt, at både ræve og gæs har en funktion her i tilværelsen, men der bør også være en vis afstand i deres placering, hvis det skal gå rigtig godt, og derfor kan vi altså ikke støtte de konservatives forslag om placering af forsyningsselskaberne i forhold til beslutningscentrene, mens vi kan støtte regeringens ændringsforslag på samme område.

Vi vil undlade at stemme vedrørende ændringsforslag nr. 2 om udstedelsen af direktiver, og det samme gælder, for så vidt angår ændringsforslag nr. 7, 8 og 9, idet vi på den ene side nok erkender, at når man ikke vil føre en alternativt energipolitik, en samlet energipolitik, hvor man lader prismekanismer med afgiftspolicy indblandet på en hensigtsmæssig måde skabe en markedsøkonomi, der styrer det på fornuftig vis, er der nok behov for at kunne lave tilslutningspligt, men tilslutningspligten er en mindre liberal metode, end vi ville foretrække. Vi erkender dog, at der må noget til, når man ikke kan komme igennem med den anden politik, og der-